

Det Affnit, som derefter sattes til Forhandling, omfattede Vædringsforslag til § 15 Nr. 172 (se Tillæg B., Sp. 763—64) med tilhørende Bilag Nr. 15 (se Tillæg B., Sp. 915—16), Vædringsforslag til § 17 Nr. 173 (se Tillæg B., Sp. 763—64) med tilhørende Bilag Nr. 16 (se Tillæg B., Sp. 917—18), Vædringsforslag til § 24 Nr. 353—358 (se Tillæg B. Sp. 807—08) med tilhørende Bilag Nr. 92—96 (se Tillæg B. Sp. 1049—56), Vædringsforslag til § 26, IV., Nr. 386 (se Tillæg B., Sp. 815—16), Vædringsforslag til § 27, III., Nr. 391 (se Tillæg B., Sp. 815—16) med tilhørende Bilag Nr. 111 (se Tillæg B., Sp. 1081—84), Vædringsforslag til § 28 Nr. 399 (se Tillæg B. Sp. 817—24) med tilhørende Bilag Nr. 115 (se Tillæg B., Sp. 1093—1100), Vædringsforslag til § 2 Nr. 1—2 (se Tillæg B., Sp. 731—32) med tilhørende Bilag Nr. 1—2 (se Tillæg B., Sp. 825—28), Vædringsforslag til § 3 Nr. 3 (se Tillæg B., Sp. 731—32), Vædringsforslag til § 9 Nr. 166—167 (se Tillæg B., Sp. 761—62), og Vædringsforslag til § 10 Nr. 170—171 (se Tillæg B., Sp. 763—64) med tilhørende Bilag Nr. 14 (se Tillæg B., Sp. 913—14).

Den fungerende Ordfører (H. Holm):

Det første Vædringsforslag, der angaar dette Affnit, hører til § 2 og vedrører Forpagtningsafgiften af Faurholm og Trollesminde. Det er en Følge af den Lov, der blev vedtaget her i Efteraaret, og Udvalget tiltræder det. Det andet Vædringsforslag til samme Paragraf om Iftandsættelse af Skovfogedstedet Jausletlund er ligeledes tiltraadt af Udvalget. Vi have allerede ved anden Behandling givet en Bevilling til Iftandsættelse af dette Skovfogedsted, men det har siden vist sig, at der var flere Værelser i Huset, som vare angrebne af Svamp. Derfor foreslaas nu denne lille Bevilling. Medens jeg er ved § 2, vil jeg gøre en Bemærkning om en Bevilling, som vi vedtog ved anden Behandling. Det var en lille Sum til Dræning af Ophvsmændens Lod i Almindingen paa Bornholm. Det er mellem anden og tredje Behandling bleven ophøst for Udvalget, at denne Mands Lon kun er 300 Kr. om Aaret; og efter at vi have faaet denne Ophlysning, indrømme vi selvfølgelig, at det ikke vil være muligt for ham at optage noget Laan til Dræning af den daarligere Jord, som er lagt til hans Bolig. Vi ville derfor ikke fastholde den Forudbættning, vi gif ud fra ved anden Behandling, at han, naar han fik det da tilstaaede Beløb, skulde dræne hele Jordlobden, men mene, at det vil være tilstrækkeligt, at han dræner en saa

stor Del deraf, som han kan for det Beløb, der er bevilget. Under § 3 er der stillet et Vædringsforslag af et Mindretal; og da det er et Forslag, som tidligere har foreligget for Tinget i en noget lignende Stillelse, vil jeg med det samme blot udtale et Par Ord om Flertallets Stilling dertil. Flertallet har ikke kunnet tiltræde dette Forslag, som gaar ud paa, at der skal indsættes et nyt Litra saalydende: „Renter af Mellemregning med Kolonialkasserne i Vestindien, 150,000 Kr.“ Vi have ikke kunnet tiltræde det, fordi vi ikke mene, at Staten som Forholdene nu ere, uden videre kan paalægge Kolonialkasserne, at svare 150,000 Kr. i Rente af de Statsmidler, som Finansministeren i en Aarrække har laant dem, og som efter det sidste Statsregnskab beløber sig til 4,400,979 Kr. 23 Ø. Forslaget her er ganske vist ikke saa glubst som det Forslag, der for nogle Aar siden blev stillet, og som gif ud paa paa en Gang at forlange en Udbetaling af Kolonialkasserne paa 3 Mill. Kr.; men Følgen vil dog rimeligtvis ogsaa nu blive den, at Kolonialkasserne efter al Sandsynlighed paa ingen Maade ville være i Stand til at udbrede dette, uden at vi maa risikere, at de gaa Fallit; og skulde de erklæres Fallit, vilde det være at komme fra Dyben i Salmen. Vi — det vil sige alle vi Benstemænd i Udvalget, der høre til Flertallet i dette Tilfælde — ere ganske enige med Mindretallet om, at Kolonialloven af 27de November 1863, særlig dens § 57 ikke giver Finansministeren Lov til at dække Kolonialkassernes Underbalance ved Laan af Statskassen paa den Maade, han hidtil har gjort. I den Henseende henholde vi os til en Afstemning, der fandt Sted her i Folketinget 1889—90, hvor Folketinget vedtog et Vædringsforslag, der var stillet fra vor Side, og sluttede sig til den Protest, vi dermed nedlagde mod Ministeriets Fremgangsmaade. Men i øvrigt mene vi nu, saaledes som det ogsaa blev udtalt fra vor Side den Gang, at man ikke kan faa Ende paa den hele Misere i Vestindien, med mindre man kan faa en Lov, der ordner Koloniernes Forhold paa en mere betryggende Maade.

Seg gaar saa til § 9. Til denne Paragraf er der stillet to Forslag om Rente af Kassebeholdningen, et af Flertallet og et af et Mindretal. Flertallet foreslaar, at Rente af Kassebeholdningen skal forhøjes med 200,000 Kr., og et Mindretal, at den skal forhøjes med 2 Mill. Kr. Ingen af disse Summer ere i og for sig nøjagtige, men de ere Udtryk for forskellige Krav, idet Mindretallet kræver, at Kas-